
Публикуван на: 30-03-2007

Източник: [Портал Европа](#)

Economist.com

Румънското правителство се разцепва. Новото може да бъде още по-нестабилно, коментира статия в списание Economist.

Да се направи от Румъния достоен кандидат за членство в ЕС беше забележително постижение. Но да бъде запазена тя като достоен член може да се окаже още по-трудно. Това е депресиращият извод от предсмъртните гърчове през тази седмица на тригодишната коалиция, която вкара Румъния с нейните 22 млн. души в ЕС през януари.

След влизането в ЕС започнаха открити и отровни разправии, които парализираха правителството, обединяващо либералите, ръководени от премиера Калин Попеску Търичану, демократите /партията на президента Траян Бъсеску/ и група, представляваща интересите на унгарското малцинство, която участва във всяко правителство от десет години. През февруари г-н Бъсеску и г-н Търичану спориха яростно в живо телевизионно предаване, по време на което президентът обвини премиера, че лъже.

Румъния беше без външен министър повече от месец. На кандидата на г-н Търичану - член на Европейския парламент, беше наложено вето от г-н Бъсеску въз основа на "недостатъчен дипломатически опит". Г-н Търичану се обърна към Конституционния съд и сега сам изпълнява функциите на външен министър. Изглежда, че тази тактика му беше подсказана от двама опитни външнополитически консултанти - Артър Финкелщайн и Тал Зилбърщайн.

Точката на кипене беше достигната през тази седмица, когато либералите заявиха, че ще останат в коалицията, само ако правителството изтегли войските от Ирак и изхвърли трима министри, включително безпартийния министър на правосъдието Моника Маковей. Когато демократите отказаха да приемат това, г-н Търичану обяви правителството за "мъртво" и започна да работи върху съставянето на нов кабинет на малцинството заедно с унгарците. Той се надява на несигурната подкрепа на бившите комунисти от Социалдемократическата партия.

Резултатът ще бъде правителство, което едва ли гори от желание за реформи. Едва когато избирателите загърбиха корумпираните социалдемократи, Румъния успя да върне в релсите своята кандидатура за членство в ЕС. Вероятният наследник на г-ца Маковей в новото правителство е сенаторът от унгарската партия Дьорд Фрунда. Той ще трябва да убеди чуждите наблюдатели и политическите босове у дома, че притежава същите морални качества и решителност да се справи със задачата, както неговата предшественичка.

Усилията на г-ца Маковей да реформира съдебната система, да намали политическото влияние и да сложи край на корупцията бяха жизненоважни, за да бъде убеден Брюксел, че Румъния се е заела сериозно с модернизиране на държавната бюрокрация. Но нейната нетърпимост към местните политически нрави, макар и харесвана от обществото, ѝ спечели малко приятели сред елита. Тя вече загуби вот на доверие в Сената. Нейните реформи са недовършени, въпреки че много от тях вече отидоха твърде далеч, за да бъдат спрени.

Правителствената криза избухва точно преди Румъния да докладва пред ЕС за своя напредък. Европейската комисия ще публикува своята оценка през юни. Тя едва ли ще задейства предпазните клаузи, които ще позволят на Брюксел да съкрати помощта и да спре сътрудничеството с България и Румъния, ако някоя страна започне да се плъзга назад. Но тя ще бъде неприятно четиво. Доклад на съвета на румънските магистрати очертава продължаващите проблеми в съдебната система и малката бройка на големи корупционни дела, които са били приключени. Той отбелязва, че ако се съди по решенията на Европейския съд за човешки права, Румъния отстъпва само на Русия в това отношение. В изнесените пред него случаи обикновено става дума за нарушаване на правото на собственост или лоша администрация.

Демократите, които са най-популярната политическа партия се надяват, че усилията на г-н Търичану да състави и поддържа правителство на малцинството ще се провалят. Те /и г-н Бъсеску/ искат предсрочни парламентарни избори, които могат да се проведат едновременно с /отложените/ избори за Европейски парламент през лятото.

Обикновените румънци се отнасят с отвращение към целия този политически цирк, който често е съпроводен със скандални обвинения и крещящи заглавия в силно пристрастните медии.

Икономиката расте бурно със 7.7%, безработицата и инфлацията падат, членството в ЕС е много популярно дори преди да започне истинският приток на пари.

В това отношение, румънската история е позната. В цяла экс-комунистическа Европа икономиките растат бързо, дори когато политиците, които уж ги ръководят, се карат помежду си. Засега нещата се развиват, като че ли, добре. Но, всичко може да започне да изглежда съвсем иначе за тези все още нестабилни страни в момент на валутни сътресения или недостиг на средства.

(по kafene.net)